

[Arbejdsministeren.]

markedets Tillægspension herom, og jeg er glad for at kunne sige, at ATP meget beredvilligt har erklæret sig parat til at påtage sig begge opgaver.

Herefter vil Lønmodtagernes Garantifond efter forslaget blive en selvstændig, selv-ejende institution, hvis ledelse vil blive identisk med ATPs ledelse, hvilket igen vil sige, at såvel lønmodtagernes som arbejdsgivernes organisationer er repræsenteret i ledelsen.

Bestemmelsen om midlernes tilvejebringelse går ud på, at arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, til dækning af fondens udgifter, herunder administrationsudgifter, betaler et årligt bidrag, der beregnes på grundlag af bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med den usikkerhed, der er med hensyn til, hvilke udgifter ordningen vil medføre, er det fundet hensigtsmæssigt at bestemme, at regler om bidraget, herunder dets størrelse og regulering, fastsættes af arbejdsministeren.

I forbindelse hermed må også nævnes den bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren bemyndiges til som lån af statskassen at stille de fornødne midler til rådighed til ordningens første år. Det vil, da det er foreslået, at ordningen træder i kraft 1. april 1972, sige finansåret 1972-73.

Herved muliggøres det at indhøste et begrænset erfaringsmateriale, inden bidraget første gang skal fastsættes.

En udskydelse af bidragsfastsættelsen er i øvrigt også begrundet i, at ATP må have en rimelig tid til at tilrettelægge bidragsopkrævningen.

Forslaget om at knytte bidragspligten til betaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, uanset at der ikke betales bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension for lønmodtagere under 18 år og over 67 år, er begrundet i administrative hensyn. Denne begrænsning i bidragspligten er uden betyd-

ning for lønmodtagernes adgang til at opnå betaling fra fonden, idet samtlige lønmodtagere, som jeg allerede har nævnt, er omfattet af ordningen.

Idet jeg i øvrigt, herunder om de nærmere enkeltheder i lovforslaget, henviser til forslaget bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Kjær): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om investeringskonti*.

Lovforslaget er en nydannelse i dansk skattelovgivning, idet forslaget vil gøre det muligt for lønmodtagere at opskyde tidspunktet for beskatning af opsparede reserver. For erhvervslivet er adgangen til afskrivninger, investeringsfondshenlæggelser m. v. en nødvendighed, hvis den fælles levestandard stadig skal forøges. Lovforslaget tilsigter, at alle — lønmodtagere som erhvervsdrivende, der ikke eller kun i begrænset omfang kan udnytte de gældende regler — får adgang til skattefri henlæggelse af reserver med senere investering for øje.

Med en enkelt begrænset undtagelse — lønmodtageres adgang til hensættelse på etableringskonti — fastlåser vor skattelovgivning lønmodtagerne som lønmodtagere. Den her foreslåede ordning vil have den virkning, at en lønmodtager med opsparede ubeskattede reserver i en given situation langt lettere kan gå ind i direkte aktive erhvervsinvesteringer, f. eks. ved køb af virksomhed eller andel i nyinvesteringer.

Lovforslaget går i korthed ud på, at en skatteyder skal kunne indsætte indtil 10.000 kr. årligt på en særlig konto med den virkning, at denne del af indtægten ikke medregnes i årets beskatningsgrundlag. Beskatningen finder først sted i det eller de år, da beløbet hæves til forbrug.

Mit parti var imod afskaffelsen af kapitalbindingskonti, da de forårsagede en betyde-